

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419202889
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6419202889.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D., E. F. XXX/XX, zastúpeného Mgr. Petrom Miklóssym, advokátom so sídlom vo Vrábloch, Hlavná č. 1221, proti žalovanej G. H. I., J. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D. G., K. F. XXX/XX, zastúpenej právnym zástupcom Špireková & Partners s.r.o, IČO: 47232811, so sídlom v Žiari nad Hronom, Námestie Matice slovenskej č. 6, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Barbara Murgašová, advokátka a konateľka, o zaplatenie 57.703,64 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5C/15/2019-1019 zo dňa 21.02.2022, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok) a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške (druhý výrok).

1.2 V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 57.703,64 € z titulu náhrady škody; v žalobe tvrdil, že „ku dňu 31.12.2006 mal ako podnikateľ vo svojom vlastníctve majetok v hodnote 57.703,64 € (1.738.380,-Sk); išlo o čisté obchodné imanie podľa výkazu o majetku a záväzkoch ako súčasť daňového priznania zostaveného ku dňu 31.12.2006; hodnota čistého obchodného imania je smerodajná pre určenie reálnej hodnoty existujúceho majetku podnikateľa; majetok, ktorý slúžil výkonu podnikateľskej činnosti žalobcu ku dňu 31.12.2007 zmizol, úplne sa stratil; podľa výkazu o majetkoch a záväzkoch ako súčasť daňového priznania žalobcu zostaveného ku dňu 31.12.2007 bola hodnota čistého obchodného imania 0,-Sk; podnikateľskú činnosť žalobcu vo všetkých predmetoch podnikania uvedených v dokladoch o živnostenskom oprávnení ukončila a všetky jeho živnosti zrušila žalovaná; žalovaná je teda osobou, ktorá zlikvidovala majetok žalobcu, ktorý slúžil vykonávaniu jeho podnikateľskej činnosti; toto urobila bez potrebného oprávnenia a splnomocnenia; žalovaná týmto svojim konaním spôsobila žalobcovi škodu, ako ujmu v majetkovej sfére žalobcu, ktorá reálne vznikla a spočívala v zmenšení jeho majetku,

konkrétne v jeho likvidácii v hodnote 57.703,64 €; žalovaná zlikvidovala jeho majetok, ktorý slúžil na vykonávanie jeho podnikateľskej činnosti, jemu neznámym spôsobom“.

1.3 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého:

(1) žalobca vykonával podnikateľskú činnosť po obchodným menom B. C., IČO: XXXXXXXXX, s miestom podnikania 921 01 L., M. G. XX;

(2) žalobca mal dňa 26.03.2007 dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu jeho zdravia; podľa znaleckého posudku č. 18/2018 zo dňa 02.05.2018 znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, M. A. E. L., MHA ako aj na základe jeho výsluchu na pojednávaní, žalobca v období od 26.03.2007 do 30.06.2009 trpel takou duševnou poruchou (posttraumatickým amnestickým syndrómom ťažkého stupňa), ktorá ho robila neschopným na vykonávanie akýchkoľvek právnych úkonov, žalobca sa v tom čase nevedel postarať o seba, nemohol si vybavovať pre seba žiadne veci ani riadiť firmu; od dopravnej nehody dňa 26.03.2006 do právoplatnosti rozhodnutia o jeho pozbavení spôsobilosti na právne úkony dňa 03.06.2009 nebol žalobca schopný vykonávať akékoľvek právne úkony;

(3) žalobca bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 4Ps/8/2008 zo dňa 25.02.2009 právoplatným dňa 03.06.2009 a za jeho opatrovníčku bola ustanovená žalovaná;

(4) rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4Ps/5/2016 zo dňa 18.08.2017 právoplatným dňa 11.09.2017 bola žalobcovi vrátená spôsobilosť na právne úkony;

(5) listinou označenou ako oznámenie o ukončení podnikania u ohlasovacej činnosti žalobca oznámil Obvodnému úradu v Piešťanoch (listina bola zaevidovaná dňa 30.11.2007 pod ev. č. 2007/011583) ukončenie podnikania vo všetkých predmetoch podnikania uvedených v živnostenskom liste č. 1993/13870 zo dňa 02.03.1993, č. 2000/14202/2 zo dňa 28.07.2000 a č. 2007/01238/2 zo dňa 12.03.2007 vo všetkých prípadoch s dátum ukončenia dňa 31.12.2007; na listine je uvedený podpis oprávnenej osoby; splnomocnením zo dňa 28.11.2007 žalobca splnomocnil N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom v L., H. F. XX vybavením ukončenia jeho živnosti na živnostenskom úrade ku dňu 31.12.2007;

(6) Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, odbor kriminálnej polície, uznesením sp. zn. ČVS:ORP-2017/3-VYS-NR-2017 zo dňa 22.06.2021, zastavil trestné stíhanie za podvod voči neznámemu páchatelovi, ktorý mal v mene žalobcu podpísať dňa 26.04.2007 splnomocnenie, ktorým mal žalobca udeliť žalovanej plnú moc na všetky právne úkony týkajúce sa leasingových spoločností a tiež k prístupu k informáciám o pohyboch na účtoch žalobcu a následne konať protiprávne a za zločin sprenevery, pretože počas spravovania majetku žalobcu v čase jeho pozbavenia spôsobilosti na právne úkony, poberal za žalobcu nemocenské dávky a invalidný dôchodok, ktoré neznámy páchatel použil na doposiaľ nezistený účel, nesplácal záväzky poškodeného, ktoré sa postupom času previedli do exekučných konaní, čím mu spôsobil škodu s odôvodnením, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.07.2021 (prokurátor zamietol sťažnosť oznamovateľa a súčasne poškodeného ako nedôvodnú); z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že splnomocnenia boli skutočne udelené žalobcom žalovanej zo dňa 26.04.2007 a zo dňa 04.06.2007, ktoré boli overené notármi, tieto sa nevzťahujú na ukončenie podnikania žalobcu, týkajú sa len úkonov vo vzťahu k leasingovým spoločnostiam a k prístupu k informáciám o pohyboch na účtoch žalobcu; generálna plná moc zo dňa 10.03.2008 sa týka až obdobia, ktoré sa nevzťahuje na predmet sporu;

(7) z výsluchu svedka I. O., ktorý bol zamestnancom žalobcu, súd prvej inštancie zistil, že tento mal vedomosť o tom, že žalobca predával oleje a mazivá firmy P. a robil pre túto spoločnosť aj reklamu na autách; žalobca sklady na oleje a mazivá asi nemal, mal ich len v garáži asi 40 litrov; po dopravnej nehode žalobcu prišiel zástupca spoločnosti P. a zobral tieto veci z garáže.

1.4 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie nie je žaloba žalobcu dôvodná, pretože tento nepreukázal splnenie predpokladov zodpovednosti žalovanej za uplatnenú škodu; súd prvej inštancie nemal preukázané tvrdenie žalobcu, že jeho podnikanie ukončila žalovaná, ani že by žalovaná likvidovala majetok žalobcu z podnikania; súd prvej inštancie argumentoval, že „predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je, že niekto porušil určitú povinnosť a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu; spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu; v spore bolo na žalobcovi, aby preukázal, že žalovaná porušila určitú povinnosť, čím mu spôsobil škodu, a že je daná aj ich príčinná súvislosť; žalobca v spore nepreukázal protiprávne konanie žalovanej ani jeho tvrdenie, že ukončila jeho podnikateľskú činnosť a zlikvidovala

jeho majetok, ktorý slúžil vykonávaniu jeho podnikateľskej činnosti; už pri nesplnení tejto povinnosti je daný dôvod na zamietnutie žaloby žalobcu; súd navyiac poukazuje na to, že v prípade, pokiaľ by žalobca aj túto skutočnosť v spore preukázal, nepreukázal skutočne vzniknutú škodu, nakoľko ju určil len jednoduchým matematickým výpočtom ako rozdiel v stave na konci rokov 2007 a 2006; žalobca v spore tvrdil, že škoda mu vznikla za obdobie od 01.01.2007 do 31.12.2007; nebral do úvahy podstatnú skutočnosť a to, že žalobca vykonával a bol schopný vykonávať svoju podnikateľskú činnosť od 01.01.2007 do 26.03.2007, čiže do jeho dopravnej nehody, ktorú skutočnosť v spore nikto ani nespochybňoval a bol oprávnený nakladať s majetkom, ktorý slúžil jeho podnikateľskej činnosti; žalobca v spore ničím nepreukázal svoje tvrdenie, že by žalovaná zlikvidovala jeho majetok; (...) k majetku žalobcu a jeho tvrdenému zlikvidovaniu sa nevedela vyjadriť ani svedkyňa N. O.; v období od dopravnej nehody žalobcu, čiže od 26.03.2006 do ukončenia jeho živnosti, čiže do 31.12.2007, žalovaná nebola opatrovníčkou žalobcu, nakoľko ešte nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, čiže za žalobcu nemohla konať ako opatrovníčka na základe rozhodnutia súdu; (...) keďže žalobca v spore neuniesol dôkazné bremeno, súd jeho žalobu zamietol“; na základe uvedeného súd žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol. V dôsledku zamietnutia žaloby žalobcu sa osobitne nezaoberal námietkou premlčania uplatneného nároku zo strany žalovanej.

1.5 Súd prvej inštancie osobitne odôvodnil nevykonanie niektorých navrhnutých dôkazov zo strany žalobcu; pokiaľ svedkyňa N. O. spochybnila pravosť podpisu žalobcu na splnomocnení zo dňa 28.11.2007 a žalobca navrhoval vykonanie dôkazu grafológom za účelom posúdenia pravosti jeho podpisu, súd prvej inštancie vyjadril názor, že „vykonanie toho dôkazu je pre posúdenie nároku žalobcu právne irelevantné a nevhodné; v prípade, pokiaľ by aj podpis na splnomocnení nepatrili žalobcovi, neznamenalo by to, že došlo k protiprávnemu konaniu žalovanej“; ďalej pokiaľ žalobca na pojednávaní dňa 21.02.2022 navrhol vykonať ďalšie dokazovanie výsluchom troch svedkov, ktorí boli v čase dopravnej nehody jeho zamestnancami ako aj ďalšie dokazovanie nariadením znaleckého dokazovania na zisťovanie pravosti podpisov žalobcu na rôznych listinách, súd prvej inštancie vykonanie tohto dokazovania nenariadil s odôvodnením, že „žalobca bol povinný uplatniť prostriedky procesného útoku včas; žalobca mal možnosť vykonanie dôkazu výsluchom svedkov navrhnuť už skôr s poukazom na hospodárnosť konania, pričom vykonanie uvedených dôkazov by si vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania; súd nevykonával ani dôkaz nariadením znaleckého dokazovania na zisťovanie pravosti podpisov žalobcu na rôznych listinách, nakoľko aj tento dôkaz mohol žalobca navrhnuť už skôr, pričom vykonanie toho dôkazu by bolo aj nevhodné, vyžadovalo by vykonanie ďalších úkonov súdu, nariadenie ďalšieho pojednávania a pre posúdenie nároku žalobcu by bolo irelevantné, pretože aj v prípade zistenia, že by podpis žalobcu na niektorých listinách nebol podpisom žalobcu, uvedená skutočnosť by nič nezmenila na závere súdu o tom, že žalobca v spore nepreukázal protiprávne konanie žalovanej smerujúce k spôsobeniu škody žalobcovi; na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 ods. 2 C.s.p.)“.

1.6 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 100 ods. 1, § 106 ods. 1, § 113, § 420 ods. 1 a 3, § 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. s odôvodnením, že žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešná a preto jej vzniklo právo na plnú náhradu trov konania (100 %) proti plne neúspešnému žalobcovi.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 13.04.2022 (č.l. 1032-1037 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) C.s.p. V podrobnostiach argumentoval, že:

(1) napadnutý rozsudok nie je dostatočne odôvodnený, pretože sa nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a produkovanými dôkazmi, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.); konkrétne sa súd prvej inštancie nevysporiadal s faktom, že od marca 2007 v období po dopravnej nehode nebol žalobca spôsobilý na vykonávanie právnych úkonov ani schopný zariadovať svoje záležitosti, pričom tieto záležitosti vrátane podnikania zariadovala žalovaná, čo potvrdzujú listiny z daňového úradu ako aj skutočnosť, že žalovaná sa v predchádzajúcom trestnom konaní v rámci svojej výpovede na polícii zo dňa 24.01.2019 priznala, že ukončila podnikateľskú činnosť

žalobcu; súd prvej inštancie sa tiež nevysporiadal s písomným vyjadrením žalovanej zo dňa 25.09.2019 v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 7C/15/2019, v rámci ktorého žalovaná potvrdila, že zariaďovala všetky záležitosti žalobcu, ktorý ich nebol schopný vybavovať; súd prvej inštancie sa taktiež nevysporiadal s listinami zabezpečenými z daňového úradu z obdobia po dopravnej nehode žalobcu, ktoré potvrdzujú, že žalovaná za žalobcu konala vo viacerých veciach a na daňovom úrade zariaďovala jeho záležitosti ako podnikateľa;

(2) súd prvej inštancie nevykonal dôkazy navrhnuté na pojednávaní dňa 21.02.2021 potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.) v podobe nariadenia znaleckého dokazovania znalcom z odboru grafológie a výsluchom navrhnutých zamestnancov žalobcu ako svedkov, preto zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p.);

(3) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), ktorá bola spôsobená nezákonným postupom súdu prvej inštancie pri výsluchu žalovanej v jej obydli bez možnosti účasti žalobcu na tomto výsluchu;

(4) súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) aj hodnotením vykonaného dokazovania v rozpore so zákonom (§ 191 C.s.p.); pokiaľ súd neprihliadne na skutočnosti, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania a ktoré sú podstatné a relevantné pre ustálenie správnych skutkových zistení a správnych právnych záverov, jedná sa o skutkovú vadu rozhodnutia súdu, ako aj o prípad postupu súdu, ktorý porušuje právo strany na spravodlivý proces;

(5) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); podrobne zopakoval, že pred úrazom v roku 2007 vykonával podnikateľskú činnosť; po poškodení zdravia dňa 26.03.2007 pri dopravnej nehode vo vykonávaní podnikateľskej činnosti nepokračoval a ani nemohol vzhľadom na svoj zdravotný stav, čo bolo potvrdené znaleckým posudkom znalca M. A. E., L., M., podľa ktorého už v období od 26.03.2007 do 03.06.2009 spĺňal kritéria nespôsobilosti na právne úkony podľa § 10 ods. 1 Občianskeho zákonníka; po 26.03.2007 nevykonával žiadne úkony týkajúce sa jeho majetku slúžiaceho na vykonávanie podnikateľskej činnosti; tvrdenie žalovanej, že aj po dopravnej nehode si svoje záležitosti zariaďoval sám, s čím mu pomáhala (napr. zavedením na daňový úrad) bolo dokazovaním vyvrátené ako účelové a nepravdivé; súčasne bolo preukázané, že ku dňu 31.12.2006 mal ako podnikateľ vo vlastníctve majetok v hodnote 57.703,64 €, pričom sa jedná o čisté obchodné imanie žalobcu ako fyzickej osoby podnikateľa podľa výkazu o majetku a záväzkoch ako súčasti daňového priznania žalobcu zostaveného ku dňu 31.12.2006; išlo o skutočný majetok žalobcu riadne evidovaný v jeho účtovníctve; hodnota čistého obchodného imania (čistého obchodného majetku) je smerodajná pre určenie reálnej hodnoty existujúceho majetku podnikateľa; bolo tiež preukázané, že tento majetok žalobcu ako podnikateľa ku dňu 31.12.2007 už neexistoval, pretože podľa výkazu o majetku a záväzkoch ako súčasti daňového priznania žalobcu zostaveného ku dňu 31.12.2007 nemal žalobca žiaden majetok (hodnota čistého obchodného imania predstavovala 0,- €); k formálnemu ukončeniu podnikania žalobcu a zrušenia jeho živnostenského oprávnenia došlo ku dňu 31.12.2007, keď toto bolo spojené s likvidáciou majetku žalobcu ako podnikateľa; podnikateľskú činnosť ukončila a všetky jeho živnosti zrušila žalovaná, ktorá sa k tomu priznala dňa 24.01.2019 v rámci svojho výsluchu na polícii; jedine žalovaná v roku 2007 po dopravnej nehode žalobcu nakladala s jeho majetkom z podnikania, ktorý úplne zlikvidovala; žalovaná je pritom jedinou osobou, ktorá po dopravnej nehode nakladala s majetkom žalobcu a zariaďovala jeho záležitosti vrátane ukončenia výkonu jeho podnikateľskej činnosti s dôrazom na skutočnosť, že žalovaná sa k realizácii ukončenia podnikania priznala; pokiaľ bolo ukončenie podnikania žalobcu spojené s úplnou likvidáciou majetku s výsledkom straty majetku žalobcu z podnikania, za toto konanie zodpovedá žalovaná; strata majetku z podnikania predstavuje ujmu v majetkovej sfére žalobcu; žalovaná ukončila podnikateľskú činnosť žalobcu ku dňu 31.12.2007 s nulovou hodnotou majetku, preto žalovaná je jedinou osobou zodpovednou za likvidáciu majetku žalobcu z podnikania a za skutočnosť, že žalobca nedostal žiadnu finančnú náhradu za tento majetok; žalovaná pritom v roku 2007 nedisponovala platným oprávnením na vykonávanie úkonov spojených s ukončením podnikania a likvidáciou majetku žalobcu, pri tejto činnosti konala neoprávnene (protiprávne) a žalobcovi spôsobila škodu, za ktorú zodpovedá; boli naplnené všetky zákonom stanovené podmienky vzniku nároku na náhradu škody, t.j. (a) neoprávnené a protiprávne konanie žalovanej (neoprávnené nakladanie s majetkom žalobcu), (b) vznik škody na strane žalobcu (ujma v majetkovej sfére žalobcu spočívajúca v zmenšení rozsahu majetku o majetok z podnikania bez finančnej náhrady) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovanej a vznikom škody (ujma v majetkovej sfére žalobcu vznikla v dôsledku konania žalovanej, ktorá ukončila podnikateľskú činnosť žalobcu a pripravila žalobcu o majetok);

(6) súd prvej inštancie nesprávne spochybňoval aj uplatnenú výšku škody, ktorá však nepochybne vznikla a bola preukázaná; majetková ujma spočíva v zmenšení majetku v rozsahu čistého obchodného imania v sume 57.703,64 € bez získania akejkoľvek protihodnoty v dôsledku konania žalovanej; vznik a výšku škody pritom preukazujú predložené daňové priznania za roky 2006 a 2007 (majetok žalobcu v hodnote 57.706,64 € ku dňu 31.12.2006 a majetok žalobcu v hodnote 0,- € ku dňu 31.12.2007); predložené daňové priznania predstavujú relevantné doklady, ktorých obsahom sú záväzné údaje o skutočnej hodnote majetku v podnikaní (nejedná sa o fiktívne údaje o fiktívnom majetku), preto dostatočne preukazujú výšku škody ako ujmu v majetkovej sfére žalobcu ako podnikateľa (táto je v tomto prípade vyjadrená ako hodnota skutočného majetku žalobcu v jeho čistej podobe očistenej od všetkých záväzkov, t.j. hodnota čistého obchodného imania smerodajná pre určenie reálnej hodnoty existujúceho a následne zlikvidovaného majetku žalobcu ako podnikateľa). Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle vyhovenia žalobe v plnom rozsahu, resp. aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 29.04.2022 (č.l. 1052-1055 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu považovala napadnutý rozsudok za vecne správny a náležite odôvodnený;

(1) vyjadrila názor, že odôvodnenie napadnutého rozsudku neporušilo právo žalobcu na spravodlivý proces, pretože obsahuje zákonné náležitosti (§ 220 ods. 2 C.s.p.); pokiaľ žalobca argumentoval, že súd prvej inštancie sa nevyvsporiadal s obsahom jej výpovede zo dňa 24.01.2019 na polícii uviedla, že svoje vyjadrenie na polícii ozrejmla pri svojom osobnom výsluchu v rámci konania; súčasne poukázala na odôvodnenie napadnutého rozsudku (bod 23 odôvodnenia), kde súd argumentoval, že podnikanie žalobcu bolo ukončené na základe oznámenia doručeného obvodnému úradu dňa 30.11.2007, na čo žalobca splnomocnil inú osobu (N. O.); súčasne uviedla, že ani preukázanie ukončenia podnikania žalobcu z jej strany by nepreukázalo, že likvidovala majetok žalobcu slúžiaci na podnikanie a spôsobila mu škodu; poukázala aj na skutočnosť, že trestné stíhanie vedené pre trestný čin podvodu bolo zastavené, pretože zo strany žalovanej nebola porušená povinnosť spravovať cudzí majetok;

(2) uviedla, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie pre rozhodnutie vo veci samej; dôkazy navrhnuté žalobcom na pojednávaní dňa 21.02.2022 (znalecké dokazovanie a výsluch svedkov) nepovažovala za uplatnené včas;

(3) poukázala na to, že žalobca mal možnosť reagovať na listiny (dôkazy) predložené z jej strany na pojednávaní dňa 21.02.2022, tieto mu boli riadne doručené, žalobca ich nespochybnil a boli vykonané v súlade s ustanovením § 204 C.s.p.;

(4) nesúhlasila so žalobcom, že konanie má inú vadu z dôvodu postupu súdu prvej inštancie pri jej výsluchu v domácom prostredí; súd prvej inštancie nariadil jej výsluch v domácom prostredí z dôvodu zlého zdravotného stavu podloženého správami viacerých lekárov; žalobca mal možnosť zúčastniť sa na jej výsluchu dňa 10.06.2021, na tento výsluch sa však nedostavil;

(5) nakoniec uviedla, že na rozdiel od argumentácie žalobcu nebolo v konaní preukázané, že likvidovala majetok žalobcu z podnikania; súčasne žalobca nevzal do úvahy skutočnosť, že v období od 01.01.2007 do 26.03.2007 bol schopný vykonávať podnikateľskú činnosť a nakladať so svojim majetkom. Na základe uvedeného žalovaná navrhla potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

2.3 Žalobca v odvolacej replike zo dňa 27.05.2022 (č.l. 1062-1064 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na svojej odvolacej argumentácii; v podrobnostiach uviedol, že „v súvislosti s ukončením podnikateľskej činnosti a likvidáciou jeho majetku z podnikania trvá na tom, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí neprihliadol na podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania, resp. že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa súd prvej inštancie ani riadne nevyvsporiadal so všetkými takými skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania, ktoré sú podstatné a rozhodujúce; dvoma základnými rozhodujúcimi skutočnosťami sú pritom tieto: (1) preukázaný fakt, že žalobca od marca 2007 v období po dopravnej nehode, nebol spôsobilý na vykonávanie právnych úkonov, resp. nebol schopný si zariadovať žiadne svoje záležitosti; (2) preukázaný fakt, že všetky jeho záležitosti, vrátane jeho podnikania a nakladania s jeho majetkom, zariadovала v uvedenom období výlučne žalovaná; žiadna iná taká osoba, ktorá by zariadovала záležitosti žalobcu, vystupovala za neho a vykonávala za neho právne úkony, v uvedenom období, okrem žalovanej, nebola; toto sú skutočnosti, ktoré sú jednoznačne a nespochybniteľne potvrdené celým vykonaným dokazovaním; z týchto dvoch základných skutočností vyplýva jediný možný logický záver; pokiaľ žalobca nebol spôsobilý na právne úkony, nebol schopný si zariadovať žiadne svoje záležitosti, týmto záležitostiam ani nerozumel a dokonca sa na nič nepamätal, nemohol to byť žalobca,

ktorý formálne ukončil vykonávanie svojej podnikateľskej činnosti tak, že jeho majetok z podnikania bol zároveň úplne zlikvidovaný; pokiaľ to bola výlučne žalovaná, ktorá v uvedenom období zariadovala za žalobcu všetky jeho záležitosti a vykonávala za neho právne úkony (síce na základe ešte v tom čase absolútne neplatných plných mocí), vrátane záležitostí týkajúcich sa podnikateľskej činnosti žalobcu, je žalovaná tou jedinou možnou osobou, ktorá môže a aj má niesť zodpovednosť za následky tohto konania, vrátane zodpovednosti za náhradu škody, ktorú tým žalobcovi spôsobila“; zopakoval, že súd prvej inštancie neprihliadol na podstatný dôkaz a pri hodnotení dokazovania sa s ním nevysporiadal a to na obsah výpovede žalovanej a jej priznanie zo dňa 24.01.2019 v rámci výsluchu na polícii, pričom zápisnicu o výsluchu žalovanej priložil k žalobe; podľa žalobcu „priznanie žalovanej je potrebné brať ako dôkaz podstatnej skutočnosti o ukončení podnikateľskej činnosti žalobcu, s ktorou bol nespochybniteľne spojený vznik škody na strane žalobcu v podobe úplnej straty všetkého jeho majetku, ktorý mal evidovaný vo svojom podnikaní; osoba, ktorá ukončila podnikateľskú činnosť žalobcu, ju ukončila tak, že žalobcovi nezostal žiaden majetok z jeho podnikania; táto osoba teda nesie zodpovednosť za ujmu v majetkovej sfére žalobcu spočívajúcu v úplnej strate jeho majetku z podnikania bez náhrady; tou osobou mohla byť jedine žalovaná (iná osoba neprichádza do úvahy) a aj ňou bola žalovaná, ktorá sa sama k tomu priznala; pravdivosť tohto priznania žalovanej potvrdzujú ďalšie dôkazy, z ktorých vyplýva, že práve žalovaná bola tou osobou a tou jedinou osobou, ktorá za žalobcu zariadovala všetky jeho záležitosti od prvého momentu potom, čo v marci roku 2007 utrpel pri dopravnej nehode vážny úraz a dostal sa do stavu, v ktorom nebol schopný vykonávať žiadne právne úkony a zariadovať si žiadne vlastné záležitosti; pravdivosť tohto priznania je potvrdená aj ďalším vyjadrením žalovanej, konkrétne jej vlastným písomným vyjadrením zo dňa 25.09.2019, ktorá žalovaná predložila v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 7C/15/2019 (...); súd prvej inštancie v danej súvislosti tiež účelovo prekrúca fakty a ich hodnotenie, keď tvrdí, že v období od dopravenej nehody žalobcu do ukončenia jeho podnikania žalovaná ešte nebola opatrovníčkou žalobcu a tak za žalobcu nemohla konať, resp. na to nemala oprávnenie; je pravdou, že žalovaná opatrovníčkou žalobcu ešte v tom čase nebola, ale tiež je pravdou, že v tom čase už žalovaná za žalobcu konala a zariadovala všetky jeho záležitosti, a to napriek tomu, že na to nemala oprávnenie; práve to je podstata celého sporu, t.j. preukázané konanie žalovanej za žalobcu bez oprávnenia s následkom straty majetku žalobcu z podnikania bez náhrady“; vyjadril názor, že svedkyňa N. O. nie je osobou, ktorá by (čo i len teoreticky) mohla byť zodpovedná za ukončenie podnikateľskej činnosti žalobcu a likvidáciu jeho majetku z podnikania; zopakoval nevyhnutnosť vykonania dokazovania navrhnutého na pojednávaní dňa 21.02.2021, t.j. znaleckého dokazovania znalcom z odboru grafológie, pretože sa „jedná o dokazovanie, ktoré bolo navrhované odôvodnene a ktorého vykonanie by prispelo k riadnemu zisteniu skutkového stavu veci v rozsahu potrebnom pre správne a spravodlivé rozhodnutie; skutočnosti, ktoré mali byť vykonaním tohto dokazovania zisťované boli riadne označené, pričom dôvodnosť a potreba vykonania tohto dokazovania vyplývala z obsahu dovtedy vykonaných dôkazov potvrdzujúcich použitie nepravých podpisov žalobcu na listinách týkajúcich sa výkonu jeho podnikateľskej činnosti, resp. potvrdzujúcich účasť žalovanej na nakladaní a likvidácii majetku žalobcu (aj majetku z podnikania) po jeho dopravnej nehode; uvedené dokazovanie bolo navrhnuté včas, logicky v nadväznosti na obsah dovtedy vykonaných dôkazov; je stále dôvodné a potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností prostredníctvom znaleckého dokazovania zodpovedať otázke, či podpisy žalobcu nachádzajúce sa na rôznych dokumentoch týkajúcich sa podnikania a majetku žalobcu, zabezpečených napríklad z daňového úradu a živnostenského úradu, sú pravými podpismi, resp. ak nie, či tieto podpisy boli napodobnené žalovanou (či zodpovedajú rukopisu žalovanej); v tejto súvislosti práve aj svedkyňa N. O. potvrdila, že na dokumentoch, ktoré jej boli v rámci výsluchu predložené k nahliadnutiu, podpisy, ktoré by mali byť podpismi žalobcu, nie sú vlastnými a pravými podpismi žalobcu; dokonca táto svedkyňa spochybnila aj pravosť jej podpisu na predloženej plnomocenstve“; ďalej uviedol, že „mu bola súdom prvej inštancie odopretá možnosť reagovať na nové dôkazy predložené žalovanou na poslednom pojednávaní dňa 21.02.2022, na ktorom žalovaná predložila listiny o zmluvách o pôžičke uzavretých žalobcom, resp. faktúry vystavené žalobcovi ako podnikateľovi; tieto listiny boli na uvedenom pojednávaní len predložené, oboznámené a žalobcovi doručené; na jednej strane súd žalovanej umožnil tieto listiny predložiť a na pojednávaní vykonal ich oboznámenie, teda akceptoval ich ako dôkazy (hoci tiež neboli predložené včas s ohľadom na zásadu koncentrácie konania), na strane druhej už neumožnil žalobcovi na tieto dôkazy ďalej reagovať potom, čo by mal žalobca možnosť sa s nimi riadne oboznámiť; tieto listiny sú novými dôkazmi, s ktorými žalobca nebol skôr oboznámený; sú to dôkazy, ktoré sa týkajú žalobcu a nakladania s jeho majetkovými právami a záväzkami; pritom samotné predloženie týchto listín dokazuje, že žalovaná v konaní nehovorila pravdu, keď tvrdila, že s ukončením podnikania žalobcu nemá nič spoločné, resp. že nemala k dispozícii žiadne doklady týkajúce sa podnikateľskej činnosti žalobcu a

majetku žalobcu (...); žalovaná vybrala len niektoré doklady týkajúce sa podnikateľskej činnosti žalobcu a majetku žalobcu v snahe vyvolať dojem o údajnej zadlženosti žalobcu; žalobca v čase vykonávania svojej podnikateľskej činnosti zadlžený nebol a jednoznačne to preukazujú jeho daňové priznania a účtovné závierky predložené súdu prvej inštancie; je to len nepravdivý obraz, ktorý sa snaží o žalobcovi žalovaná vyvolať“; na záver žalobca zopakoval svoju odvolaciu argumentáciu ohľadne nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri vykonávaní dokazovania výsluchom žalovanej v domácom prostredí (mimo pojednávania), v ktorom postupe súdu videl inú vadu konania.

2.4 Žalovaná v odvolacej duplike zo dňa 20.06.2022 (č.l. 1079-1085 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvala na svojej argumentácii v odvolacom konaní a v podstate zopakovala svoju argumentáciu vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.)

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania žalobcu podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní žalobcu podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k nepreukázaniu splnenia zákonných predpokladov zodpovednosti žalovanej za uplatnenú škodu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.5 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore neboli splnené zákonné podmienky na vyhovie žalobe žalobcu z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných predpokladov zodpovednosti žalovanej za uplatnenú škodu, keď v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.); pokiaľ ide o konkrétnu ťažiskovú odvolaciu argumentáciu žalobcu (§ 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.) odvolací súd udáva, že:

(1) pokiaľ žalobca namietal porušenie svojho práva na spravodlivý proces v dôsledku nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku, odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nevykazuje znaky nepreskúmateľnosti v takom rozsahu, že by nebolo vôbec možné zistiť,

na základe akých dôvodov súd prvej inštancie vo veci rozhodol (R 2/2016); naopak z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, na základe akých konkrétnych dôvodov nemal súd prvej inštancie preukázané predpoklady zodpovednosti žalovanej za uplatnenú škodu; súd prvej inštancie dostatočne konkrétne uviedol, že nemal preukázané žalobcom tvrdené konkrétne správanie žalovanej, ktorým mala podľa žalobcu likvidovať jeho majetok z podnikania po dopravnej nehode žalobcu, preto nebolo preukázané protiprávne konanie žalovanej ako jeden z predpokladov jej zodpovednosti za uplatnenú škodu; na rozhodnutie o podanej žalobe žalobcu postačoval tento záver súdu prvej inštancie; pre záver o nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie nepostačuje len skutočnosť, že žalobca s napadnutým rozhodnutím a jeho dôvodmi nesúhlasí alebo ich považuje za nedostatočné;

(2) pokiaľ žalobca až na poslednom pojednávaní dňa 21.02.2022 navrhol vykonanie ďalších dôkazov (znalecké dokazovanie a výsluch svedkov) aj odvolací súd dospel k záveru, že tieto prostriedky procesného útoku neboli uplatnené včas, pretože žalobca ich nepochybne mal predložiť skôr v zmysle § 153 ods. 1 C.s.p. a vykonanie dokazovania by si vyžiadalo odročenie pojednávania v zmysle § 153 ods. 2 C.s.p. (na rozdiel od listinných dôkazov predložených žalovanou, na vykonanie ktorých nebolo potrebné odročiť pojednávanie); preto sudcovskú koncentráciu uplatnil súd prvej inštancie aj podľa odvolacieho súdu dôvodne a v súlade so zákonom;

(3) nezistil ani tvrdenú inú vadu konania spočívajúcu v postupe súdu prvej inštancie pri výsluchu žalovanej ako strany sporu mimo pojednávania v jej domácom prostredí; z obsahu spisu vyplývajú viaceré správy zo strany ošetrovujúcich lekárov žalovanej, ktorí neodporučili jej účasť na pojednávaní; výsluch žalovanej v jej domácom prostredí sa uskutočnil za účasti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa ho aktívne zúčastnil a kládol žalovanej otázky; samotný žalobca sa na výsluch žalovanej bez ospravedlnenia neustanovil (vysvetlenie, že reagoval na vyhlásenie žalovanej, že ho nevpustí do bytu, nie je podľa odvolacieho súdu postačujúce); uvedeným postupom súdu prvej inštancie nedošlo ani podľa odvolacieho súdu k inej vade konania a žalobca nebol žiadnym spôsobom ukrátený na svojich procesných právach;

(4) nedošlo ani k porušeniu práva na spravodlivý proces v rámci dokazovania, ktorý žalobca ťažiskovo videl v nesprávnom hodnotení dôkazov; súd prvej inštancie vyhodnotil dokazovanie podľa svojej úvahy (ktorá našla odraz v odôvodnení napadnutého rozsudku), pričom každý dôkaz hodnotil jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 C.s.p.); žalobca tento odvolací dôvod ťažiskovo založil na tvrdení, že súd prvej inštancie nedostatočne zohľadnil skutočnosť, že po dopravnej nehode nebol vôbec schopný vybavovať svoje záležitosti a jeho podnikanie mohla ukončiť len žalovaná, ktorá bez oprávnenia vybavovala jeho záležitosti a mala sa priznať k ukončeniu jeho podnikania v rámci výsluchu v trestnom konaní dňa 24.01.2019 ako aj v rámci vyjadrenia v ďalšom sporovom konaní; žalobca však v spore neprodukoval žiadny priamy dôkaz o tvrdenom konaní (správaní) žalovanej spočívajúci v neoprávnenom nakladaní s majetkom žalobcu z podnikania; naproti tomu žalobca v konaní produkoval argumentáciu, z ktorej vyplýva (len) domnienka o takomto správaní žalovanej; vo všeobecnosti platí, že „miera dôkazu je určená základným pravidlom stanoveným tak, že dokázané sú len tie skutočnosti, ktorých možnosť pravdepodobnosti zodpovedá praktickej istote, pričom praktickou istotou je pravdepodobnosť na hranici istoty nepripúšťajúca, resp. vylučujúca rozumné pochybnosti“ (porovnaj Macur J., Postmodernismus a zjišťování skutkového stavu v civilním soudním řízení, Brno MU 2001, s. 145, 147, 168-171, uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28/Cdo/3459/2013 zo dňa 08.01.2014, Lavický P., Důkazní břemeno v civilním řízení soudním, Praha Leges 2017, s. 36); na základe samotných domniek preto nemožno mať tvrdenú skutočnosť za preukázanú; zo skutkových tvrdení žalobcu a z dôkazov, ktoré žalobca navrhol vykonať a boli skutočne vykonané, nemožno dospieť k takej miere istoty, ktorá by bola dostačujúca pre záver o tom, že žalovaná (neoprávnenne) nakladala s majetkom žalobcu z podnikania; všeobecné tvrdenia žalobcu, že len žalovaná mala možnosť s jeho majetkom nakladať sú z hľadiska preukázania tvrdených skutočností nedostačujúce, vzhľadom na ich popretie žalovanou aj sporné; v prejednávanej spore bol navyše dokazovaním preukázaný opak ohľadne niektorých tvrdení žalobcu (ako nepravdivé sa ukázalo tvrdenie žalobcu, že žalovaná ukončila jeho podnikanie na živnostenskom úrade) a súčasne z dokazovania vyplynulo, že v spornom období roka 2007 žalobca mohol nakladať so svojím majetkom v účtovnom období roka 2007 od 01.01.2007 do 26.03.2007 a z výpovede svedka (zamestnanca žalobcu) vyplynulo, že po dopravnej nehode žalobcu prišiel zástupca spoločnosti, s ktorou žalobca podnikal a vzal veci z garáže žalobcu, čo je v rozpore s prezentovanou domnienkou žalobcu, že výlučne žalovaná mala možnosť nakladať s majetkom žalobcu z podnikania; súčasne pokiaľ žalobca poukazoval na skutočnosť, že žalovaná ho zastupovala v rámci daňovej kontroly, z tejto skutočnosti tiež žiadnym spôsobom nevyplýva nakladanie s majetkom žalobcu z podnikania; žalobca nebol úspešný ani v trestnom konaní vedenom proti žalovanej; na základe uvedeného ani podľa odvolacieho súdu nedošlo k tvrdeným nedostatkom v rámci hodnotenia dôkazov zo strany súdu prvej inštancie;

(5) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým zisteniam (bod 1.3 odôvodnenia) ako aj k správne právnemu posúdeniu veci (bod 1.4 odôvodnenia); nakoľko ani podľa odvolacieho súdu sa žalobcovi nepodarilo preukázať konkrétne neoprávnené nakladanie s jeho konkrétnym majetkom z podnikania zo strany žalovanej (skutkové zistenie), neboli splnené predpoklady zodpovednosti žalovanej za uplatnenú škodu (právne posúdenie); na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania (druhý výrok), ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalovanej v spore vzhľadom na jeho výsledok (zamietnutie žaloby žalobcu).

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávacom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie a právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich žalobcovi nepodarilo spochybníť; odvolací súd nezistil ani tvrdý nesprávny procesný postup a inú vadu konania v rámci dokazovania a ani porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces v dôsledku tvrdého nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku (body 4.4 a 4.5 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania (druhý výrok), ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalovanej v spore vzhľadom na jeho výsledok (zamietnutie žaloby žalobcu).

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, priznal jej odvolací súd proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C.s.p. (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.